

În conformitate cu prevederile art. 12 alin. (1) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, Consiliul adoptă următoarea:

DECIZIE

Nr.

Data: ...

Prin contestația nr. ..., înregistrată la Consiliu sub nr. ..., formulată de către ..., cu sediul în ..., ... împotriva adresei nr. ..., înregistrată sub nr. ..., prin care se percep penalități în cadrul Contractului de execuție nr. ..., emisă de ..., în calitate de autoritate contractantă, cu sediul în ..., în cadrul procedurii simplificate, organizată în vederea atribuirii contractului de lucrări având ca obiect „...”, cod, s-au solicitat următoarele: admiterea contestației; anularea adresei nr. ... și a măsurii de percepere a penalităților.

**CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:**

Prin contestația nr. ..., înregistrată la Consiliu sub nr. ..., ... critică adresa nr., înregistrată sub nr. ..., prin care se percep penalități în cadrul Contractului de execuție nr. ..., emisă de ..., în calitate de autoritate contractantă, în cadrul procedurii simplificate, organizată în vederea atribuirii contractului de lucrări având ca obiect „...”, cod, solicitând cele redată în partea introductivă.

Autoarea contestației aduce critici cu privire la faptul că, prin adresa nr. ..., înregistrată sub nr. ..., i s-a adus la cunoștință faptul că, în derularea contractului nr. ..., s-au perceput penalități în cuantum de 5208 lei, fără TVA.

În drept, au fost invocate prevederile Legii nr. 101/2016, Legii nr. 98/2016, HG nr. 395/2016, precum și prevederile documentației de atribuire.

În vederea soluționării contestației, Consiliul, prin adresele nr., a solicitat părților transmiterea susținerilor referitoare la excepția, invocată din oficiu, privind lipsa competenței materiale a Consiliului în soluționarea cauzei, raportat la prevederile art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 101/2016 coroborat cu cele ale art. 68 și art. 53 alin. (1) din același act normativ, față de natura litigiului și actul contestat, respectiv

adresa nr. ..., înregistrată sub nr. ... prin care se percep penalități în cadrul Contractului de execuție nr.

Prin adresa nr. a precizat următoarele: „ (...) a luat la cunoștință de excepția de necompetență jurisdicțională/materială a Consiliului National de Soluționare a Contestațiilor în soluționarea contestației depuse de persoana care se consideră vătămată (...) În acest context al declinării de competență, aceasta ar reveni secției civile a tribunalului în circumscripția căruia se află sediul autorității contractante sau sediul reclamantului, în funcție de obiectul cererii de chemare în judecată. În consecință, suntem de acord cu admiterea excepției invocată, respectiv declinarea cauzei către instanța competentă”.

Până la data emiterii prezentei, ... nu a dat curs solicitării Consiliului deși termenul de răspuns a fost

Din documentele depuse de părți și din susținerile acestora, Consiliul constată următoarele:

... a inițiat procedura simplificată în vederea atribuirii contractului de lucrări având ca obiect „...”, cod CPV

În considerarea dispozițiilor art. 26 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, potrivit căroră: *„Consiliul se pronunță mai întâi asupra excepțiilor de procedură și de fond, iar când constată că acestea sunt întemeiate, nu mai procedează la analiza pe fond a cauzei”*, coroborat cu cele ale art. 248 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Consiliul va analiza, cu prioritate, excepția lipsei de competență materială în soluționarea contestației, invocată din oficiu. Verificarea din oficiu și cu prioritate a competenței generale, materiale și teritoriale este precizată și de normele art. 131 alin. (1) din Codul de procedura civilă.

Din verificarea contestației, Consiliul constată că nemulțumirea ... vizează un document care a fost emis ulterior finalizării procedurii de atribuire, respectiv „...” aceasta din urmă solicitând „admiterea contestației; anularea adresei nr. ... și a măsurii de percepere a penalităților”.

În acest condiții, Consiliul are în vedere dispozițiile art. 12 din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căroră:

„(1) Consiliul este competent să soluționeze contestațiile cu privire la procedurile de atribuire a contractelor prin complete specializate constituite potrivit regulamentului de organizare și funcționare aprobat potrivit art. 37 alin. (2).

(2) Contestațiile care nu intră în competența de soluționare a Consiliului sunt declinate de acesta, prin decizie, către instanța de judecată competentă ori, dacă este cazul, către un alt organ cu activitate jurisdicțională competent”.

(3) Decizia de declinare a competenței Consiliului nu este supusă niciunei căi de atac, dosarul fiind trimis de îndată instanței de judecată

competente ori, dacă este cazul, unui alt organ cu activitate jurisdicțională competent”

coroborat cu cele ale art. 68 alin. (1) și (2) din Legea nr. 98/2016, care stabilesc:

„Procedurile de atribuire reglementate de prezenta lege, aplicabile pentru atribuirea contractelor de achiziție publică/ acordurilor-cadru sau organizarea concursurilor de soluții cu o valoare estimată egală sau mai mare decât valorile prevăzute la art. 7 [alin. \(5\)](#), sunt următoarele: a) licitația deschisă; b) licitația restrânsă; c) negocierea competitivă; d) dialogul competitiv; e) parteneriatul pentru inovare; f) negocierea fără publicare prealabilă; g) concursul de soluții; h) procedura de atribuire aplicabilă în cazul serviciilor sociale și al altor servicii specifice; i) procedura simplificată.”

Raportat la normele legale citate anterior, Consiliul este competent să soluționeze contestațiile cu privire la procedurile de atribuire reglementate de Legea nr. 98/2016 și nu la alte situații care intervin ulterior finalizării acestor proceduri și apar între părțile care au încheiat contractele de achiziție publică sau acordurile-cadru. Relevant sub acest aspect fiind prevederile art. 211 din Legea nr. 98/2016, care stabilesc: *„Procedura de atribuire se finalizează prin: a) încheierea contractului de achiziție publică/acordului- cadru; sau b) anularea procedurii de atribuire.”*

În consecință, față de prevederile art. 8 din Legea nr. 101/2016, ce fac referire la posibilitatea înaintării unei contestații pe cale administrativ-jurisdicțională, Consiliul constată că autoarea contestației nu putea uza de calea administrativ - jurisdicțională de atacare a actelor emise de autoritatea contractantă ulterior încheierii contractelor de achiziție publică sau acordurilor-cadru, întrucât litigiile care apar în sensul descris de ... sunt guvernate de prevederile art. 53 alin. (1) și (1¹) din Legea nr. 101/2016, care stabilesc:

„(1) Procesele și cererile privind acordarea despăgubirilor pentru repararea prejudiciilor cauzate în cadrul procedurii de atribuire, precum și cele privind anularea sau nulitatea contractelor se soluționează în primă instanță, de urgență și cu precădere, de către secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului în circumscripția căruia se află sediul autorității contractante sau în circumscripția căruia se află sediul social/domiciliul reclamantului, prin completuri specializate în achiziții publice.

(1¹) Procesele și cererile care decurg din executarea contractelor administrative se soluționează în primă instanță, de urgență și cu precădere, de către instanța civilă de drept comun în circumscripția căreia se află sediul autorității contractante sau în circumscripția căruia se află sediul social/domiciliul reclamantului.

Față de această situație, Consiliul apreciază ca fiind incidente și următoarele dispoziții legale:

-art. 37 alin. (1) din Legea nr. 104/2016, potrivit căreia: „*Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor, denumit în continuare Consiliul, este organism independent cu activitate administrativ-jurisdicțională.*”

- art. 2 din Codul de procedură civilă, care stipulează că „(1) *Dispozițiile codului constituie procedura de drept comun în materie civilă.* (2) *De asemenea, dispozițiile prezentului cod se aplică și în alte materii, în măsura în care legile care le reglementează nu cuprind dispoziții contrare*”;

- art. 95 pct. 1 din Codul de procedură civilă, conform căruia „*Tribunalele judecă: în primă instanță, toate cererile care nu sunt date prin lege în competența altor instanțe*”;

- art. 132 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia „*Când în fața instanței de judecată se pune în discuție competența acesteia, din oficiu sau la cererea părților, ea este obligată să stabilească instanța judecătorească competentă ori, dacă este cazul, un alt organ cu activitate jurisdicțională competent*”;

- art. 8 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, care stipulează că „*Instanța de contencios administrativ este competentă să soluționeze litigiile care apar în fazele premergătoare încheierii unui contract administrativ, precum și orice litigii legate de încheierea contractului administrativ, inclusiv litigiile având ca obiect anularea unui contract administrativ. Litigiile care decurg din executarea contractelor administrative sunt în competența de soluționare a instanțelor civile de drept comun*”.

Rezultă că, în cauză, nefiind aplicabile prevederile Legii nr. 101/2016 referitoare la soluționarea contestației în cauză, competența materială aparține

Prin urmare, excepția de necompetență materială, fiind de ordine publică, face imposibilă extinderea competențelor Consiliului, care, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, este competent să soluționeze contestații cu privire la procedura de atribuire.

Date fiind cele ce preced, Consiliul va admite excepția de necompetență materială a sa privind soluționarea cererii înaintată de ..., invocată din oficiu și, ținând cont de dispozițiile art. 12 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, coroborat cu cel ale art. 68 și art. 53 alin. (1) din același act normativ, raportat la natura litigiului, constată că, are competența materială privind soluționarea cauzei, astfel că va declina cauza către această instanță de judecată, soluție care, potrivit art. 12 alin. (3) din Legea nr. 101/2016, nu este supusă niciunei căi de atac.

Raportat la cele stabilite mai sus, Consiliul nu va mai proceda la cercetarea fondului cauzei.

Prezenta decizie nu este supusă niciunei căi de atac, potrivit art. 12 alin. (3) din Legea nr. 101/2016.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți, în conformitate cu dispozițiile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

Admite excepția de necompetență materială a Consiliului, invocată din oficiu, și declină competența de soluționare a contestației formulată de ..., cu sediul în ..., în contradictoriu cu ..., în calitate de autoritate contractantă, cu sediul în ..., în favoarea

Dispune trimiterea de îndată a dosarului către

Fără cale de atac.